

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Rózsater, Kardos-ház, 16. sz. alatt.

Ide intézendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok s levelek vissza nem adtnak. Bérmintetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

ELŐFIZETESI ÁR:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.

HIRDETÉSI DIJ:

Öt-hasabos peltisor egyszeri beiktatásért 5 kr. — Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyittdíj 4 hasabos peltisorért 20 kr.

ADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája, Főpiac, Sz. Nagy Károly-ház.

Ide küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény ugyint az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és shirdetmények.

Debreczen, nov. 2.

Csöndesen, zajtalan mennek végbe a pótválasztások azon kerületekben hol a megválasztott képviselők lemondása folytán új választás vált szükségessé.

Hat ily kerületből érkezett már idáig tudósítás az új választásokról. Az eredmény, mint az előrelátható volt, keveset különbözik az első általános választások alkalmával elért eredménytől; a pártok számaránya körülbelül ugyanaz, a mi volt pár hónap előtt. Ertérések azonban mégis fordulnak elő s ez eltérések igazolják azt, a mit most már az ellenzéki közlönyök is bevallanak: hogy a közvélemény az országban mindinkább a kormánypart politikája felé hajlik.

Legfényesebb tanúságot szolgáltat erre a b.-csabai újabb választás. E kerület, melyben multkor az ellenzék győzelmeskedett, annyira meggyőződött azóta az ellenzéki politika hiábavalóságáról s annyira elfordult attól, hogy az ellenzéki pártok még csak jelöltet sem mertek ott föllátni s a szabadelvű párt jelöltje egyhangulag választott meg.

A választókön nem fognak már a csábító cifra szavak, nem levegőben járó, hanem tevőleges, hasznos, munkás politikát követel a közvélemény. És a közvéleménynek ez irányzata napról-napra ellenállhatatlanul terjed; ennek a kifejezését láthatni a b.-csabai választásban is. Hangosan nyilvánul az országászerte, hiába akarja bedugni füleit az ellenzék, lehetetlen azt meg nem hallania.

Elmult már az az időszak, mikor a magyar közvélemény pusztán frázisokkal ki lehetett elégíteni. Akad ugyan még mindig elég ember, ki annyira bele élte már magát az ellenzéki állapotba, hogy azonkívül létezni sem bír; akad a kinek tetszenek a nagyhangú szavak, a csillogó ígéretek, melyeket maga sem hisz ugyan egészen, hanem azért már megszokottan követ; de a nagy több-

ség mindinkább fölismeri azoknak hiu voltát s keresi a lehetőt, a valóságot. Nem az eszményi legjobbat, melyet a képzelet előnkbe varázsol, hanem az elérhető jót, melyet magmarkolhatunk.

Az ország rendezése mindenekelőtt, ez lett ma már minden komoly gondolkozásn hazafi jelszava. Nincs most helye az 1867-iki törvények elleai ostromnak. Meddő vita a közjogi állapotoknak miként leendő alakítása fölött czivódni. Azok a közjogi állapotok nem akadályozzák Magyarországot abban, hogy mind szellemi mind anyagi téren ki ne fejthesse erejét. Vajnak kell tehát annak lenni, ki a nemzeti erő e kifejtésének munkájában nem akar részt venni, csak azért mert e kifejtés szerényebb mértékben történik, s lassan, nem oly zajjal, mint ő óhajtáná.

Nem kevésbbé hibás utnak ismerte föl a közvélemény az ugynevezett mérsékelt ellenzék által követett utat, melynek a Tisza Kálmán elleni személyes gyűlöleten kívül nincs semmi más irányelve. Már a nyáron lefolyt általános választások meggyőzheték volna a pártot arról, hogy a nemzet közérületében nincs politikájoknak semmi gyökere s a hol sikerült is a pártjukhoz tartozó jelölteknek a megválasztás, azt csak személyes nimbuszaiknak tulajdoníthatják. A választók ugyanis nem az ellenzéki pártbembert nézték bennök, hanem a kiváló tehetségű vagy személyes viszonyoknál fogva kedvelt férfit. Világosan mutatja ezt a b.-csabai példa, hol Apponyi Albert grófot nem mint az ellenzék egyik vezérét, hanem mint a parlament egyik jeles, nagytehetségű tagját választották meg, személyes tulajdonaiért s nem elveiért; mert ha elveiért választották volna, akkor az újabb választáson is bizonyára ellehészélt volna a győzelem.

Bármiképp próbálgassák is magukat ámitni tehát az ellenzéki pártok, a tagadhatlan tényekkel szemben hiába minden ámitás. Az ország közvélemé-

nye ellen hasztalan minden harc. S e közvélemény, mely az általános választások zajában még nem látszott oly tisztán és világosan kivehetőnek, azóta oly határozottan nyilatkozik, hogy annak nyomása alatt az ellenzéki zászló alatt megválasztott képviselők is ingadoznak már s maguk belátják, hogy annak a két ellenzéknek, mely ez időszert Magyarországon szerepel, nincs semmi jövője, semmi haszna a nemzetre. Csak akadályul szolgál az a munka és előhaladás utjában, melyet meddő ellenmondásával minduntalan föltartóztat.

— **Képviselőválasztás.** Lugoson a szabadelvű párt jelöltje Tiszta László képviselővé választott.

— **Az olasz király Tiszta Kálmán miniszterelnököt,** valamint Szilágyi József közös pénzügyminisztert, Bylandt-Rheidt közös hadügyminisztert, Taaffe osztrák miniszterelnököt és Kállay osztrálfőnököt a Mörice és Lázár-rend nagy keresztjével tüntette ki.

— **Beóthy Andor** biharmegyei alispán képviselővé választván, lemondott az alispánságról. A megye-gyűlés mint a „B.—H.—H.”-nak táviratilag jelentik — a lemondást nem fogadta el.

Andrássy gróf külügyminiszter.

Andrássy gróf ismét külügyminiszter lesz. Még Haymerle báró halála előtt két szárnnyal az a hír, hogy Andrássy Gyula újra el fogja foglalni a külügyminiszteri palotát. Haymerle külügyminiszter halála után még nagyobb háttérrel lépett föl ez a hír, de értesült forrásból merítő tudósítók teljesen elnémitották. Ugy látszik azonban, hogy most már valamivel több a kombinációnál. A „Neue freie Presse” jól értesült tudósítás alapján azt állítja, hogy bevezetett tény. „E fontos politikai eseménynek egyik hírnöke, — írja e lap, — hogy a magyar delegatio bizottsága elhalasztotta a külügyminiszterium költségvetésének tárgyalását, mert Andrássy gróf, a mint mondják, elutazott, hogy gyorsan rendezze magánügyeit. Tekintve az államférfi tartózkodásos magatartását, melyet lemondása óta követett nem maradhatott észrevétlenül, hogy az olasz államférfiakkal sürű érintkezésben állott.”

A „Neues Wiener Tagblatt” megemlíti, hogy Andrássy gróf úgy nyilatkozott nem régen, hogy a politikai viszonyok most nem olyanok, hogy kényszerítenék őt a külügyminiszterség elvállalására és hogy Andrássy gróf illetékes helyen is kifejtette ezen okait, midőn a külügyi tárca esetleges átvétele forgott szóban. Azóta többen voltak kombinációban és úgy látszott, hogy az Andrássy gróf által saját személyére nézve elsorolt okok tekintetben részesültek. Nevezetesen két diplomata állott előtérben, kiváltképpen pedig Kállay osztrálfőnök, akit ő felsége Haymerle halála után megbízott a külügyek vezetésével és a ki ismételve tett jelentést ő felségének. Ugy látszik, hogy azok az értekezletek, melyek a külügyminiszteriumban folytak a legutóbbi napokban oly fordulatot idéztek elő, a mely az úres miniszteri szék betöltését sürgette és ugylátszik, hogy azok az értekezletek mégsem birnak oly csekély politikai jelentőséggel, mint külföldi lapok tudósítói hirdetik, mert Andrássy gróf állítólag hirtelen elhatározta, hogy elvállalja a külügyi tárcazt. Természetesen senki sem mondhatja meg előre, vajjon egy éven át nem következik-e új fordulat. Most azonban úgy áll a dolog, hogy Andrássy grófnak külügyminiszterré való kinevezetése a legközelebbi napokban várható.

A két bécsi lap találgatásának fejtegetésébe vagy czáfolásába nem bocsátkozunk, hanem csak annyit jegyzünk meg, hogy e hír többnek látszik lenni a kombinációnál, mert ugy Bécsben mint Budapesten sok hívőre talál a politikai körökben.

Liszt Ferenczről.

Rómából Vohl Stefanie levelet ír a Pesti Napló-nak melyben Liszt Ferenczről a következőleg emlékezik meg:

A mester, fájdalom, annyira gyengéledik, hogy ki sem költözhetett Tivolibá, a Villa d'Estébe, melyben rendszeren lakni szokott, hanem egy római vendégházban fogadott állandó szállást, hol, a milyen beteges és fáradt, szokott jóságával fogadja barátait és tanítványait Szívós, ruganyos természete nem akar meghajolni a betegség előtt és szelleme bámulatos önmegtartóztatással küzdök a testi gyengeséggel, mely azonban nem enged megát teljesen ignorálni. Családja nagy gonddal körveszi. Vele van unokája, Blöw Daniela kisasszony, ki a milyen fiatal, pompásan tölti be nagyatyjánál a titkár szerepét, mi soha sem könnyű dolog, de az utolsó napokban óriási feladattá vált. E hó huszonkettedikén ünnepelte a mester hetvenedik születésnapját s ez

— Visszajöttem; itt vagyok. Nálad maradok, ha szeretsz. Mindent elfelejték, ha igazán szeretsz.

Ez a gondolat oly sokszor kísért bohó kis féjceskéjében, hogy fél: egyszer majd igazán megteszi.

S ha édes anyjától nem szégyelné magát, talán meg is tenné.

Tudja, Emil nem lenne oly kegyetlen, hogy eltaszítná őt, hanem keblére ölelné, csókjaival halmozná el, az ő édes kicsikéjének, egyetlen jó angyalának nevezné, mint azelőtt s tán még jobban szeretné, mint azelőtt.

Százsor is elgondolja magában ezt s öröm és félelem közt remeg kis szive. Hanem a gondolatától a tettig még hosszú az út s ahoz nagyobb bátorság kellene, mint e félénk kis galambé.

A közben a válópör folyik, az ügyvédek kegyetlenül döngöttek egymás klienseit. Egy ideig az a remény biztatja a fiatal asszonyt, hogy a törvényszék előtt találkozni fog férjével, midőn a törvényszék megkísérti majd a szokott kibékítést.

Igen, találkozhatnak. Hanem akkor már mindkettejük szive csordultig megteit keserűséggel s a szemekben nincs bocsánatkérésnek és bocsánatadásnak egy pillantása sem, csak harag, büszkeség és gyűlölet.

Ugy állnak ott szemben egymással. A bíróság megteszi kötelességét, ámbar láthatja, hogy a kibékítési kísérlet itt úres formalitás. Egy megvető kézmozdulat, egy elutasító szó s válasz a felek részéről. Az engesztelhetetlen ellenszenv bebizonyítja van, a válópör tovább folyik törvényes medrében.

A két fél közül egyik sem kíván semmit a világon buzgóbban, mint az ítélet kimondását mielőbb.

Kijövet a folyosón, még egyszer elhaladnak egymás mellett, de egy pillantást sem vetnek egymásra. Összeszorítják ajkaikat, elfordítják fejüket s a kevélység jég panczáll veszi körül a két lássan dobogó szivet.

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

Csokonai szobra előtt.

(Debreczen, nov. 2)

Itt állok... és nézem sokáig Fákka körülvelt szobrotát... Zúg, sir a szél... madárka fázik... Fa hullat sárgult lombokat... Könnyű szememben, nézve föl read, Keresztedet ki békén hordozád.

Mert nem fákadál itt panaszra, Hol szived anyit vérezett... Siró panasznak vajb' mi haszna? Bukottak is ki nyujt kezet? Te tudál túrni békén, csendesen... S hordozni terhet ugy mint senki sem...

Hazában is hazátlanul ha Úzött a sors... tépett vihar... Rejtett helyen jól megvonulva Vártad, míg a vész mul, — kihál... Dalt zenge ott is dalra lelked el... És vézre véled érzön sok kebel.

Hittél a nőnek! és csalódtál... Szeretted, s Lillád elhagyott... A nő sziv hamiska oltár... Nagy láng, kialszik, s megfoggyott... Lillád szivét takarja földi rög... Dalodban él szerelmed; az örök!

Somogy szölte áll előföld! Meghozva hódvölzetét... — Hol egykoron jártad a földet, És melyre vet neved ma fényt... Somogynek; — hol zengett búvós dalod... Mit annyi sziv herválva hallgatott.

A messze távol szép vidéke Keszthely, Csurgó, Kapos, Sziget... Dalos madár fenn szállva légebe... Sötét erdő, berek... liget... Völgy és halom, patak... de mind... de mind... Údvölzöl és áldón feled tekint.

Dövény József.

A válópör.

Elbeszélés.

Vértási Arnoldtól.

(Folytatás és vége.)

— Soha, soha, anyám! — kiált fel a szegény ifju asszony.

— Hallgass, bohó; nem értesz te ahhoz. Már nogyne mennél leírhez? De bizony azért is férjhez megysz, hogy megmutasd annak a semmiházinak, hogy nem busulsz utánna.

— Hiába mutatod, édes anyám; az én zziyem már meghalt, az én életemnek már vége s ha száz évig élek is, csak bubánatban élek már én ezután.

— Majd hát? talán a miatt a gazember miatt? Van kiért busulni! Örülj, hogy megszabadultál tőle. Megállj csak, legyen vége ennek a válópörnek, olyan menyegzőt csapunk, hogy még én is tánczolok a lakodalmában.

— Temetést, édes anyám, azt. Nem is kívánok egyebet. Fektessenek koporsóba a menyasszonyi ruhámban, abban, a melyikben esküdtem. Hadd lássa meg, hogy hü voltam. Talán ha meglát, meg fog sajnálni... s oda borul... még egyszer a... holttestemre még egyszer...!

A zokogás elfojtotta a szavát. Térdre roskadt s eltakarja könybe ázott két orcáját.

IV.

Az első egy pár nap csak könnyen el volt a férjétől megszokott menyecske. A büszkeség és harag még hevesen lángoltak szivében s anyja nem mulasztotta el azt minden kitelhetőkép élesztgetni.

Nagy elégtételül szolgált neki, hogy férjét megalázhatta s szóba sem akart állni vele, látni sem akarja többé a hütlent.

— Levelét azonban talán mégis elolvasta, ha ott nem áll folyást oldala mellett

örkődő gondos anyja, ki megmentette e veszedelemtől.

— Mit gondolsz? — Szégyen, gyálázat volna.

S a fiatal nő, kinek szive még sajgott a rajta elkövetett méltatlanság miatt, csakugyan azt hitte, hogy szégyen, gyálázat volna elolvasni férje levelét s megmondta anyjának, hogy ha még irni merészel az a hitszegő, ne is mutassa neki levelét, hanem küldje vissza egyenest; a mit a jó anya pontosan teljesített is, ovatosan ügyelve, hogy egy levél se kerüljön leánya kezébe.

Később ugyan azt gondolta Ilka, tán mégsem cselekedtek helyesen, hogy el nem olvasták az Emil leveleit; hátha talán valamit menteni tudta magát? De már akkor nem érkezett több levél s Kézsmárky Emil sem jött már könyörögni.

— Látod, hogy milyen hamar megvigasztalódik, — figyelmeztette Ilkát az anya. — Ha szeretted volna, legalább busulna egy kis-sé utánad.

Ilka is azt vélte: ha szeretete volna férje, hát eljönne érte még egyszer. És ha eljönne most, bizonyára nem fogadná a nő dőllyfős elutasítását, hanem meghallgatná; mert lehet, hogy talán mégsem oly bűnös, — mint látszik és ha megtérne s ha jövőre hü, szerető férje akarna lenni, Ilka kész volna megbocsátni, kész volna visszamenni hozzá és bizonyosan tudja, hogy boldogok lennének. — Bizonyosan boldogok!

De Emil nem jön. — Emil nem szereti őt.

— Oh! ha csak mákszemnyit szeretne, nem egyeznék oly könnyen az elválásba.

Lassanként minden remény kihál az ifju nő szivéből. Az már bizonyos, hogy Emil nem tesz többé egy lépést sem a közeledésre.

— De hátha megtenném én? — gondolja a nő kétségbeesés lázas pillanataiban. Hátha ő keresné föl a férjt s azt mondaná;

alkalommal száz meg száz levél érkezett hozzá a világ minden részéből. Ma is egy egész hal-
maz levél fektűt egy asztalon, mit még ideje
sem volt felbontani, hát még átvenni. Virágot
tömördekét kapott, még pedig ismerőstől-is-
meretlentől. Két szoba egészen megtelt csok-
rokkal, egész virágokból font kápolnákkal mi-
ket a szeretet, bámulat és kegyelet rakott le
a mester lábához. Ilyenkor látni csak: mily
általános rokonszenv tárgya a mester és mily
várszathalmat gyakorol lángszelleme és di-
csőségének nimbusa kortársaira, de még olyan-
okra is, kik soha sem látták. Erről külön-
ben utközben is alkalmunk nyílt meggyőződni
Velenczéből Florenczbe amerikaiakkal utaz-
tunk, egy bostoni gyárossal, ki szép fiatal le-
ányával fél Európát bejárta. Utitársaim valódi
amerikaiak voltak, a leggyakorlatibb, legjóza-
nabb észjárással s a rajongásnak vagy költői-
ségnek még csak árnyékával sem. De Liszt
nevének említésére, az öreg amerikai arca a
legőszintébb lelkesedéssel lángolt fel. „Liszt”
kiáltott egész elragadtatással „milliókat sze-
rethetne, ha Amerikába jönne. Magam is bár-
mit adnék, ha csak egyszer is játszani hall-
hatnám!”

Azonban a mester, fájdalom, jelenleg
mindenre gondolhat inkább, mint egy nagyobb
utazásra. Rendkívüli nyugalomra volna szük-
ségre, mit születése napján, azon nagy hang-
versenyen is észrevettem, mit a római „soci-
età del Quintetto” a német nagykövet ter-
meiben, tiszteletére rendezett. Erősen meg-
látszott rajta, hogy óvakodnia kellene minden
izgalomtól, mit persze nehéz volna tőle távol-
tartani. A hangverseny maga már azért is ér-
dekes volt, mert kizárólag olasz művészek ki-
zárólag német zenét adtak elő Schumann, Schu-
bert, Liszt és Sgambattól. Ez utóbbi ugyan
olasz, de mint a mester kiválóbb tanítványai-
nak egyike, egészen az új német irány köve-
tőjének valja magát. Ő maga játszott ötösé-
nek zongoraszót és mint jeles művész, de
nem épen eredeti zeneszerzőt mutatja be ma-
gát. Hallottunk egy rendkívül édes zengzetes
részletet is azon szimfóniai költeményből, me-
lyen a mester jelenleg dolgozik. A mű címe:
„a bölcső” s a művészek igen szépen, költői-
esen adták elő. Egyáltalában jól tolmácsolták
a szerzemények érzelmenteljes, lágyabb részeit,
míg ott, a hol erőt, szenvedélyt kellett volna
kifejteln, előadásuk nem volt sem elég értel-
mes, sem elég jellemző. Mindamelllett őszinte
elismerést érdemelnek, már azért is, mert
egy olyan országban, hol a templomokban mi-
se közben keringőket játszanak, amint azt Ve-
lenczében Szt.-Márk templomában tapasztaltuk
a komoly zene ápolását tüzték ki feladatukul,
nyilván a közönség ízlésének ellenére, mely
feltűnően hideg maradt. Milyen más lett volna
az ünnepély, ha Liszt azt otthon, hazájá-
ban ühette volna meg, hol már maga megje-
lenése is elegendő arra, hogy a közönséget a
legmelegebb lelkesültség nyilatkozataira bírja
és hol törekvéseit és irányát helyesen felfogni
és nagy mértékben méltányolni tudják! Csak-
hogy most nálunk a zord tél kopogtat az aj-
tón, míg itt meleg a verőfény s a mesternek
megrongált egészségének helyreállítására, fájd-
alom, nem rokonszenvező szívek meleg ér-
zései, hanem enyhe éghajlatra van szükse-
g. Adja az ég, hogy az megtegye remélt ha-
tását és hogy a mestert ismét friss erőben
láthassuk viszont a hazában.

Kállay Béni a külügyekről.

Bécs nov. 1.
Az osztrák delegáció költség-
vetési bizottsága elhalasztá a vitát a bosnyák
közigazgatásra vonatkozó emlékiratról, a meg-

Csak midőn beül az ifjú nő a kocsi-
ba, mely lent várt rá a törvényszék kapujában,
akkor hagyja el ereje s oda roskad anyja
karjai közé.

— Vége, mindennek vége! — rebegi
kinosan, halálsápadtan.

Mig anyja örmében összeöleli az ő
kedves leányát.

— Nagyon derakosan, bátran viseltesz
magad, Ilka. Így már szeretlek. Este meg is
ünnepeljük ezt a mai napot, Benczét meghiv-
tam már vacsorára.

A fiatal asszony nem bánja. Most már
semmit sem bán. Jöhét Bencze, udvarlathat;
fásultan, hidegen hallgatja s úgy ül ott a va-
cсорánál, mint valami szobor, a fájdalom már-
vány szobra.

Ugyanazon este néhány vig cimborá-
mulat a „Fehér ló”-ban s mindenki igyekszik
vigasztalni egy bus embert, a ki nagyon szót-
lan és sokkal többet sóhajt, mint beszél, ha-
nem azért azt állítja, hogy soha sem volt ilyen
jó kedve.

— Ma elvégeztem a dolgomat a volt fe-
leségemmel, — mondja s nagyot iszik rá.

Hanem a cimborák úgy vélik, hogy vi-
gagbnak kellene lenni, mikor itt mosolyog már
rá az arany szabadság.

— Remélem, lesz annyi eszed, hogy nem
házasodol meg másodsor, szól az egyik cimborá.

— Főképp most, mikor úgy felszökött az
értéked a nők előtt, hogy mind utánad bolon-
dulkak, mióta megtudták, milyen Don Juan
vagy, — jegyzi meg a másik.

— A válópöröd nélkül soha sem értesült
volna róla a világ, — veszi át a szót a harm-
adik.

— Ki gondolta volna, hogy olyan ve-
szedelmes csábító vagy! Te, az a Nyelvesi
megalapította a dicsőségedet. Eljen Nyelvesi!

Kaczgva visszhangoztatják az éljént s
összekocintják poharaikat.

Százjasi Aladár ügyvéd, aki szintén jelen
van a nőten fiatal urak vacsoráján s maga is
nőtlen fiatal ur (ámbar meglehetősen sztrkül

szállásra kért hitel tárgyalásig. — A közös
pénzügyminiszterium valamint a közös főszám-
vevőszék költségvetései elintéztettek. Plener
a külügyi költségvetés előadója általános fel-
világosítást kíván a kormánytól a többi hatal-
makkal való viszonyokról, továbbá a dunai
kérdés miként állásáról és a szerb vasutakkal
való csatlakozás ügyéről. Kállay Béni osz-
tályfőnök több rendbeli felvilágosításokat ad
és megjegyzi, hogy viszonyaink a külföld-
del a legkínzóbbak. A bizottság
erre elfogadta a külügyminiszterium kiadásai-
nak költségvetését. A kormányt felkéri, vegye
fontolóra, vajjon a megkötés szempontjából
nem volna-e célszerűbb Teheránban konzulá-
tus felállítását és a jelenleg ott működő kö-
vetéséget felszólítani. Czerkavszky azon kérde-
sére, vajjon a dunai váraknak a berlini szer-
ződésben elrendelt lerombolása tényleg meg-
történt-e, Kállay osztályfőnök azt válaszolja,
hogy mostani állapotukban alig képesek a
dunai várak a hajózást meggátolni; már akkor,
a midőn Bulgária átvette a várakat, omadozó
félben voltak. Különbön tényleg történt valami
azok lerombolására. Minthogy pedig a várak
nagy része le van rombolva, a még létezők
pedig csekély jelentőséggel bírnak, maga a
porta se sürgeti a kérdés elintézését. Ross-
bacher tábornagy fölemlíti ezen várak stra-
tégiai jelentőségét, ha ismét jó karba fogna-
nak helyzetelni, és megjegyzi, hogy óhajtaná
volna, ha a hatalmak a teljes lerombolás vég-
rehajtásához ragaszkodnának.

Plener kérdéseire válaszolva, Kállay
Béni osztályfőnök kijelenti továbbá, hogy a
dunai zóna összejövetele a császár saját
kezdemenyézése révén jött létre. Czelja a két
uralkodó és birodalom közti barátság doku-
mentálása volt, hogy új biztosítékot szjanak
az európai béke fenntartására nézve. Szónok
meg van győződve, hogy ezenkívül semmi egy-
ről nem volt szó, azután áttér a dunai
kérdésre, hangsúlyozza megoldásának ren-
dkívüli fontosságát a monarchia anyagi érde-
kének megóvására nézve. A kormány hivatva
van arra, hogy a berlini szerződésnek meg-
lelőleg eszközje ki a megoldást. „Mi — foly-
tatá a külügyi hivatal vezetője — nem fogad-
hatnók el Angolország véleményét, mely azt
feltételezi, hogy a vegyes bizottság határozata
ellenében felelősséggel joggal bírnának az euró-
pai bizottsághoz, hogy beleegyezésüket adják
a közbejött javaslatokhoz, mert ekként a
vegyes bizottság csak végrehajtott közegé-
válnék az európai bizottságnak.” A nemzetközi
bizottság ápril havi ülészekében majdnem
egészen elfogadta az avant-projet műszaki
részét; azóta ebben az ügyben bizalmas tár-
gyalások folynak a hatalmak közt. Szónok a
kérdés fontosságánál fogva nem mer előzetes
megjegyzéssel praedjudikálni az arra hivatott
miniszter határozatainak, a ki a lehelyesebb
utat fogja követni, mely e kérdés megfelelő
megoldásához fog vezetni.

A szerb-török vasuti csatlakozás ügyében
szónok pragmatikailag adja elő az ügyet és
hangsúlyozza, hogy az osztrák-magyar kormány
már hónapok óta oda iparkodott Konstantiná-
polyban, hogy a portát a szaloniki vonal kiépít-
és-kötelezettségének elismerésére bírja és
felolvas egy táviratot, melyben a konstantiná-
polyi osztrák-magyar nagykövet jelenti, hogy
a vasuti kérdésre vonatkozó szultáni iradé
megjelent, melylyel a porta közgazdasági okok-
ból késznek nyilatkozik a szaloniki vonal
csatlakozásának kiépítésére. Szónok meg van
győződve, hogy az új külügyminiszter iparkodni
fog mind a két csatlakozás létrejöveteleét lehe-
tőtleg siettetni, azonban lehetetlen ma még
határidőt kitűzni.

Az elnök köszönetet mond a kormány

már a szakála), részt követel a maga számára
a dicsőségből. Az ő érdeme, hogy Kézsmárky
Emilt megszabadítja a méltatlan házaseleti bé-
kőkből s visszaadja őt a társaságnak, barátai-
nak és a szép hölgyeknek.

A vig cimborák egyike indítványozza,
hogy éltsék Százjasi Aladár is.

— Eljen! — hangzik a jökevű társaság
ajkairól s a poharak újra össze csengnek.

Kézsmárky Emil gépiesen összeüti pohá-
rát a cimborák poharaival; de csak fejbölni-
táshóli, vagy egy bágyadt mosolyból áll felelete
a cimborák dévaj tréfáira.

Ami pedig az ő lelkes ügyvédét, Százjasi
Aladár azt illeti, a ki ott ül oldala mellett s
egyre barátságos kocintásra biztatja, ezt az
embert szeretné szétfépni; olyan dühös rá s
ha ismerné azt a hatalmas replikát, melyet a
lelkes férfi az ő érdekében írt, talán igazán
szét is tépne. Nem a papírost, hanem az ügy-
védét.

Éjfél felé a társaság jökevű elérli tető-
pontját. Néhányan indítványozzák, hogy marad-
janak együtt reggelig. Hanem Kézsmárky Emil
nem érzi magát egészen jól; majd fázik, majd
meg a hőség szállja meg, feje kábult és fülei
zúgnak; haza kívánkozik.

Lehet, hogy sokat is ivott, többet, mint
szokott; vagy lehet, hogy a mai nap izgatott-
sága, bosszúsága ártott meg? Nem tudja; de
legjobb lesz, ha haza megy és lefekszik.

Százjasi ügyvéd ur el akarja kisérni s
utána a többi vig cimborá is fölkerelkedik,
hogy mindnyájan elkisérk. Kézsmárky Emil
hiába tiltakozik, hogy ő nem akarja megbon-
tani a társaságot, majd haza talál ő maga is.

— Ugyan nem látjátok, hogy nem akarja,
mikép megtudjuk, hová megy? — kiált föl ak-
kor nevetve az egyik cimborá.

Arra aztán valamelyi elneveti magát:

— Menj, menj, te ravasz kópé! Tudjuk
már, hogy miért hagyaz itt bennünket... Sok
szerencsét, te szívek hódítója!

Féltucsat nőtlen fiatal ur irigen tekint

képviselőjének az adott felvilágosításokért és
a jövő ültést nov. 3-ra hívta össze, tárgya a
hadügyi költségvetés feletti vita.

Négy legyező.

— A bécsi udvari hangversenyen. —

A tegnapi udvari hangverseny a várpa-
lota lovagtermében valóságos fénypontra volt
a királyi vendégek tiszteletére rendezett ün-
nepélyeknek. 4000 viaszgyertya lángja mellett
430 vendég gyűlt össze a társaság legelőkelőbb
köreiből. Miniszterek, főurak és főherczegek
képeztek a társaság nagy részét s hogy ilyen
körülmények közt káprázatos hőgyöltözések
tűntek fel a fekete frakkok, a katonai és
az arannyal himzett diplomáciai egyenruhák
között, az egészen természetes. Mi azonban
ez alkalommal nem a toilleteteket fogjuk hölgy
olvasóinkkal megismertetni; e helyett négy
rendkívülien szép legyezőt írunk le és pedig
a magyar királyasszony, az olasz királyasszony,
Stefánia és Gizella főherczegasszonyok leg-
yezőit.

A magyar királyasszony leg-
yezője ajándék és emléktárgy. A mező meggy-
színi atlasz, s erre a királyasszony kedvenc
virágiból a havasi hóvirágból (Edelweiss) egy
művészi guirlande van rávarrva. Hirtelen rá-
pillantva dombor himzések nézűk, de a fi-
gyelmes megzemelés eloszlítja a családost.
A fűzér a királyasszony monogrammjából indul
ki s végső felkanyarodása egy miniature ha-
vasi tájkép aljapát képezi, mely kékes fehérrel
van festve. A legyező külső lapjai dúz farag-
ványokkal vannak ellátva s természetesen
színtelen havasi hóvirágokat mutatnak. A le-
gyezőt felül vielő-csipke köríti. A királyne-
vez az műrekek Wallersee báró kisasszonya,
most már Larisch grófné emlékezteti, s ki
rendkívüli örömet szerzett ő felségének ezzel
az ajándékkal.

Az olasz királyné meglehetősen
nagy legyezővel jelent meg a hangversenyen.
Mindenkéi bámulva állott ez előtt a kis csoda
előtt; a legyező rózsaszínű kagylóból van ösz-
szeállítva s oly módon áttörve, hogy a ha-
lavány kék selyem belés alapon egy rózsákból,
ibolyákból és jacinthokból összeállított bouquet
látunk. A legyező fogantyúja szintén kagylóból
készült, a külső lapok pedig elefantcsontból,
melyeknek egyikére a királyné, másikára az
olasz király arcképe van festve, abból az idő-
ből, mikor még jegyesek voltak. Umberto
ajándékozta a mátkaság boldog napjaiban szép
menyasszonyának.

Stefánia főherczegasszony
legyezője egészen új. Most kapta az olasz kirá-
lynémtól. Fehér selyem, a la Watteau fest-
ményel; a kép a laekeni parkot ábrázolja,
gyönyörű, lombos fasoraival, a mezőn rokkoló
ülés szerint öltözött urak és hölgyek tollab-
díjaztak. Az élénk csoport nagy élet-
nűséggel van festve és igen kedves benyo-
mást tesz. A legyezőt felül ó-velencei csipke
köríti, míg a küllapon az olasz királyné és
Stefánia herczegasszony menogramja látható
királyi korona alatt. A legyező bojtban végző-
dő vastag aranyzsinórra volt fűtve.

Gizella főherczegasszony
fehér selyem legyezőt hozott magával a hang-
versenyre. A legyezőt fehér hattyuprém köríti,
míg a középrészét pompás himzés foglalja el;
s színes selyemhimzés csalódság hasonlít a
festéshez és szakértők valódi remekműnek

a távozó után s még jó darabig emlegetik az-
tán, mikor már elment.

Hej! bezzeg másképp emlegetnék, ha tud-
nák, hogy mióta onnan elment, már majd egy
óraja ácsorog az utcán, hideg, ködös, homá-
lyos éjben s már talán tiszser is elment egy
ház előtt. melynek utcára nyíló négy ablaka
közül csak az egyik szélőz van még kivilá-
gítva.

Az egész utcán már egy ablakban sem
láthatni világságot, csak épen abban. Csak
épen ott virraszt fen valaki.

— Vajon miért van oly sokáig ébren? —
gondolja a férfi, a ki ott ácsorog az ablak előtt
s minduntalan, mintha valami búvós erő vonná,
vissza-visszatér, ámbar mindannyiszor fölteszi
magában, hogy most már igazán haza megy.

— Mit töprengés én azon, hogy mit csinál?
Ébren van-e? Alszik-e? — mormogja
komoran. — Reám nézve meghalt. Annyi,
mintha a világon sem volna.

Hanem azért nem bir megválni attól az
ablaktól és lázas vágy emésztí: csak még
egyszer szeretné látni a nőt, ki felesége volt,
kit karjai közt ringatott el ilyenkor, s kinek
édes csókjával ajkán aludt el.

Ez a visszamelekezés agyába kergeti
minden vért. — Ugy érzi, mintha feje szét
akarna pattanni s mintha cuppa tűz volna ott
bent homloka alatt, míg hátán jéghideg bor-
zongás fut végig s térdei összeverődnek, ugy
didereg.

Még egyszer szeretné látni Ilkát, de nem
egy, mint ma a bíróság előtt, tanuk jelenléte-
ben, hanem egy, mikor egyedül van és gon-
dolatait leolvashatná arcáról. De a függöny
eltakarja a kűnn ácsorog nem láthat egyebet,
csak egy női alak árnyékát, mely meg-
jelenik, meg eltűnik.

Reszkette hajítja homlokát Kézsmárky
Emil a fagyos, hideg ablaktüveg. Feje mind-
egyre jobban fáj, aya mindégyre izróbb és
kábultabb lesz, míg testének többi része foly-
vást didereg.

mondják azt. A himzés a Habsburgok és a
Wittelsbachok egybefonódó szimerét mutatja.
Ez az egyetlen legyező a felsorolt négy közül,
mely nem ajándék és nem emlék. Ez a főher-
czegasszony kiházasítási készletéhez tartozott.
A legyező fogója és oldallapja a czimerek szí-
neiben zománcolt ezüstből készülték. A legye-
ző művés ziesen készült csattal erősített az
öltözékhez.

Napi hírek.

Halottak estéje. A mint előre látni
lehetett a csunya viharos, esős, sáros idő
nagyon megzavarta a halottak ünnepét. A te-
mető látogatás felette meg volt nehezítve, s e
körülmény nagyon megcsorbította a halottak
iránti kegyelet nyilváníatásait. Ennek daczára
is a római kath. temetőben több sir volt szé-
pen feldisztve, s meglehetősen szép számú kö-
zönség rőtta le kegyeletét. Színészeink nemes
gondotkodás módjáról tesz tanúságot, hogy itt
elhunyt kártársaik, mint Szaibó József, Hu-
ber Ida, Csabainé és Medgyessy harm-
ester sirjait disztették fel koszorúkkal. —
Blaha Lujza asszony most sem felejtkezett
meg itt nyugvó első férje Blahana k sír-
járól s mint más években most is ez volt
egyike a legszebben feldisztett síroknak. —
A fővárosban az irói és művészi kör
felkérték Vavári Kovács József színészt, hogy
a következő sírok koszorúzza fel s világlá-
tá ki: Réthy Mihály színészt, Szentpé-
tery Zsigmond színészt, Réthy László
írórt, Czako Zsigmond írórt, Egressy
Béni színészt, Obernyik Károly írórt,
Bartha színészt, Zilahy Károly írórt,
Remellay Gusztáv írórt, Bernáth Ga-
si írórt, Bajza írórt, Pákh Albert írórt,
Meyer Károly színészt (ez a 43-ik osz-
tályú közös sírban nyugszik.) Hetényi
Laura színésznőt, Mosonyi M. írórt, Eg-
ressy Gábor színészt és Garay János
írórt.

A kapitányi hivatalban. Kapitány
Ön ezt az urat megverte. Ezért őnt 15 forint
pénzbírságra és kétheti fogságra ítélem? Tud-
e valami enyhítő körülményt felhozni. Vá-
dolt: Tessék körömben tekintetbe venni, hogy
puha fával vertem meg.

Osztályozás. A vasuti helyek a kö-
vetkezőképen osztályozhatók: „Az első he-
lyen a vendégek gorombák az ügyelők iránt;
a harmadik helyen az ügyelők gorombák a
vendégek iránt; a második helyen a vendé-
gek gorombák egymás iránt.

A csunya idő. „Brr de csuf idő van,
brr, de rettenetes csunya idő van,” panaszkö-
dik ma egy ur az utcán a másíknak. „Min-
denesetre jobb mégis, mintha semmiyen se
volna” — felel rá a másik szórakoztatott.

Győry Vilmos jeles költő zottan óta
városunkban időzik. Ő is egyik tagja volt azon
küldöttségnek, mely a ref. zsinatot áttáta Győry
templei zsinatodáért egy páholyból Degenfeld
Ime gróf és Dr. Zelizy Daniel urakkal nézte
végig s igen jól mulatott az ügyes összevágó
előadásán.

Mukányi tegnapi előadására ismét
egészen megteit a színház. Az előadás főleg
azon idegeneknek kiba a darabot ez este látták
először, igen sok élvezetet nyújtott. Színésze-
ink ugyesen játszták szerepeiket, főleg Ném-
eth tündette ki magát, ki semmi tekintet-
ben sem maradt mögötte elődjének, kinek pe-
dig „Mukányi” egyik legjobb szerepe volt.
Latzkó Aranka kisasszony ez előadásán
szép virágoskört, s nyílt jelenésben tapost
kapott.

Bolond vagyok — mormogja, föl-
emelve homlokát.

S tántorgó léptekkel haza felé indul.

Érzi, hogy rosszul van, nagyon rosszul van;
de gondolja: az ágyban majd jobban lesz. Ha-
nem az ágyban is didereg. Hiába rak magára
mindenfélé takarót, paplant, pokrócot, duny-
hát, még mindig didereg.

Végre kábultan elalszik és azután nem
tud többé semmit.

Nem tudja, hogy nappal lett, hogy a
cseléd bejön és megremülve fut ki a szobából.
Nem tudja, hogy barátai ott járkálnak kö-
rülte s hogy az orvos fejt csóválva áll az
ágyánál. Nem tudja, hogy egy városban
az ő betegségéről beszélnek s a hir elhat a
valófében levő asszonyhoz is. Nem tudja, hogy
heves összeszóalkozás következik arra az anya
és a leány közt s az anya dühösen támadleányára.

Ha oda mégsz, ide többé soha vissza
ne térj az én házamba. Nem ismerlek. Ki-
tagadlak. Engem meg ne szólíts soha többé
ebben az életben. Nem vagy az én leányom.

És a leány mégis elmegy. De a beteg
nem tud róla semmit, hogy egy gyöngéd kis
kéz letérlí izzadó homlokát, hogy egy aggdó,
szerező szem örködik fölötte, hogy egy hal-
vány, remegő szép ifjú nő virraszt ágya mel-
lett és sokszor, igen sokszor, mikor más min-
denki alszik, ott térdel, kezébe szorítva a
beteg lázas, forró kezét és imádkozik az is-
tenhez, hogy mentse meg férje életét.

Az isten pedig meghallgatja kérését, ám-
bár egyikőik sem érdemli meg, mint azt a
fiatal asszony elkecseregett szívű édes anyja
kijelenti.

Hetek mulnak el a közben, míg a beteg
földül s az alatt megérkezik a tekintetes
törvényszék ítélete, mely kimondja az elvált-
lasztást.

A fiatal pár mosolyogva tekint egymásra.
— Hát válnok, kedvesem? szól a férj át
ölelve nejét. — Soha ebben az életben! —
válaszol a nő f rró csókok közt.

Eljegyzés. Lédeczy Sándor

budapesti zongora gyáros, tegnapelőtt jegyezte el helyben Ungvári János kedves leányát Er...

A jó példa. Egy konstabler a helyett,

hogy éjjel orjáratra indult volna, egy fődött épület padjára ült le és elaludt. Igy találta...

A hírlapírói nyugdíjintézet javára

Renz igazgató 700 frtot szolgáltatott át a nyugdíjintézet rendező bizottságának, mint az ál...

Halálozás. Bay István főhadnagy

a mintenlep osztály parancsnokának két éves kis gőza fia ma reggel elhunyt. Temetése holnap...

A díszbened, melyet tegnap

Dégenfeld Imre gróf a zsinati képviselőket díszbened adott, az első toszatot gróf...

Találattott egy teljesen kiszivott

borostyánka hegygely ellátott tajt szivar-szipka tulajdonosa átvetheti tulajdoni jogának beiga...

A katonai pótzemlést ujjolag figyel-

mbe ajánjuk az illetőknek, kiket ez érdekel, mert tudvalevőleg a rendes szemlést sokan...

Esküvő. Rosen Gyula orosházi keres-

kedő ma esküvőt örök hűséget Mezey Gizella kisasszonnyal. Boldogságot kívánunk az ifju...

Kabátoltvaj. A fővárosban egy Szarka

István nevű fiatal ember a Zrínyi kávéházból egy ott zenélő cigány tőli kabátját ellopván, elosont. Szarkát elfogván, kalitka...

A párisi opera színház villanyos vi-

lágítása. Mint a „Gaulois” írja, a párisi opera színháznak villanyal való világítását egy egészen új rendszer szerint kísérelték meg...

Érdekes bírközés fog e napokban a

fővárosban Renz lovardájában végbenenni. Két erős, izmosnak ismert budapesti polgár fogadott egymással, s mindegyik erősebbnek állítva magát a másikkal. Renz igazgatóhoz fordultak, engedné meg nekik, hogy vitájukat a közönség...

A trónörökös legujabb műve, különö-

sen annak a zsidókra vonatkozó része alkalmas a nyújtott a pesti izr. hitközség hitközségének dr. Kayserlingnek arra, hogy legutóbbi szombati szónoklatában a trónörökös türelmességével, szabadelvűségével és igazságszeretetével...

Az olasz király és királyné 8000

frankot adtak a bécsi szegényeknek és 1000 frankot a rendőrségnek.

Egy festő a népből. A képzőművészeti

társulat ózi kiállításának II-ik sorozatán egy a nép közül származott dilettans festő is részt fog venni a saját arcképeivel. Az illető Keryes József 36 éves bölcskei lakos. Csekély műveltségű falusi ember, ki irni és olvasni is csak a legutóbbi időben tanult meg. A rajzolás iránt gyermekkorától fogva nagy hajlamot érzett s fűres idejében folyton rajzolt és festett. Később Marasztónnak egy tanítványa avatta be őt az ecsetkezelés egynemely titkaiba. Ettől fogva már nagyobb képeket festett olajba és a vidék arcképfestője lett. Számos féhérmegyei helység lakosa bírja tőle egy-egy családtagja arcképeit. Legutóbb saját arcképeit festette le s azt egy műbarát felhozta bemutatás végett Ligeti Antalnak, a nemzeti múzeum képtárának, ki az eredeti tehetség oly ritka jeleit találta fel a képen, hogy bekládoztta azt a képzőművészeti társaságnak a II-ik sorozaton leendő kiállítására és a bíráló bizottság és képet legutóbbi ülésében fel is vette a kiállítandó művek sorába.

Somoskő mint a rendőrség szerve-

zője. A fővárosi nagykereskedők mozgalmait indítottak meg hogy saját költségekön egy külön rendőrséget létesítsenek. — A mozgalom ez irányban mint nagyobb mérvet öltött, minek folytán ma már teljesen megbízható hejyről egy kész tervezettről s akcióból lépésről beszélnek. A szervezendő magán rendőrség rendes biztosok és tisztelbellekből alakítatnék. A tisztelbellek esetéről esetre, az általuk tett szolgálatokhoz képest nyernék javadalmazásaikat. Az illető kereskedelmi körök, hol ezen ügy szóba kerül, s o m o s k ő y Gézát tartják a szervezendő rendőrség vezetésére leghivatottabbnak. Somoskőyi világot látott férfit, s szegőrlő-végről ismeri London, New-York e nembeli intézményeit. Somoskőynél ez iránt értekezletek is tartattak már, minek eredménye az lett, hogy S. a bizalomnak engedve, a m. rendőrség vezetése késznek nyilatkozott. Ezen ügy e szerint befejezettek is tekinthető, ha ugyan a belügyminiszter a kereskedők szándékára helybelyegését megadja.

Toilettek az udvari hangversenyen.

Az olasz királyi pár tiszteletére tegnap este a bécsi Burgban lefolyt hangversenyről eddig tudósításaink kiegészítésül adjuk még a következőket: Margherita királyné krémesszínű ruhát viselt, melyet valóságos csipkeszővedék borított el; hátul a csipkék csomóban pontosultak össze, s a csomó széleit drágakövek szegélyezték. A derék mélyen ki volt vágva, felső részén egy kis clyan sör smaraggal és gyémánttal keretelve, mely képviselt egy kerék milliócskát értékben. Hajléke diadém volt smaragdokból és gyémántokból, azonfölül hátul öt pillangó ékesíté fűrt, széles kiterjesztett szárnyait drága gyöngyök képezték. Erzsébet királyné általános csodálatot kellett megjelenésének ifju bájával; karcu deréka körül mintegy tenyer-szélességű öv föltűzve, telerakva mindenféle színű drágakövel, melyek ugy csillogtak, hogy szinte kápráztató volt rájuk tekinteni. Ruhája gyöngyszürke csipke-talrier díszítéssel; a derékszövet színe alig volt kivihető a gyémánt-smaragd rubin és topákok vértömege alól, melyek az övnek megfelelő csoportosításban emelkedtek a derék fölé s eül egy virágcsokorban futottak össze, melyet tömördek értékű kövek alkottak. A királyné jobb vállát a Sz.-István-rend s még néhány más rend díszíté. A királyné szép, tömör haja két fonadékban c-ingott alá vállaira, míg homloka köré smaragdokból és fekete gyöngyökből összeállított diadém simult. Stefánia tré.örökös asszony öltözéke bordeaux piros selyem, melynek derékát csipkék fűdték, s hosszú csövekbe hűlázottak alá a kék selyemből készült tunuera. Haját diadém ékíté virágalakban összeállított gyémántokból, smaragdokból. A magyar király és főherczegek valamennyien skót egyruhában voltak, s mellükön az Annuciata-rend nagy szalagját viselték. Humbert király pedig közös hadseregbeli ezredének egyruhájában. Megemlítjük még, hogy a hangversenyen a magyar delegáció tagjainak magyar díszruhái nagy föltűnést keltek.

Apróságok a bécsi ünnepélyekről.

Az immár lezajlottnak mondható ünnepélyek némi furcsaságokban bővelkedtek, mint az ilyen alkalommal elkerülhetlen szokott lenni. Az opera udvari előadása elatt nagy föltűnést keltett a p e r s a k ö v e t, ki két hölgygel foglalt helyet páholyában, s két igen szép, fiatal hölgygel. A közönség — s előkelő volt annak minden tagjai — eleinte csak találgatta, hogy vajjon melyik a követ felesége, az egyik vagy a másik? Végre abban állapodtak meg, hogy — mindkettő felesége, ami különben nagyon valószínű is. A s i á m i követ, Pridasadang herczeg és titkára ugyanilyen, sőt talán még nagyobb föltűnést keltett az udvari hangversenyen. Mindketten hálószerű, arányos, ezüstös ruhába voltak öltözve, olyan ruhába, mely nagyon hasonlít a női jelmezekhez. Ha nem tartanánk attól, hogy a siámi herczeg neheztelni talál, azt mondanánk, hogy hasonlítottak mindketten a — ballerínákhoz, így azonban nem mondjuk. — Az udvari estélyen, mint rendszeren szokás, az ajtók mellett egy-egy arcjére és egy magyar testőr állott őrt, nézi őket két osztrák delegátus: c s e h az egyik, a másik l e n g y e l. „Nemsokára, ugymond, harmadik testőr is fog itt állani, még pedig cseh”. — „Cseh testőr? — monda gnyonosan a lengyel, s kosszat hallgatott utána. Aztár hozzátevé: „Hajdanában itt lengyel nemesek is állottak őrt.” — „S miért szűnt meg a testőrök?” — „Kérdé a cseh kolléga. — „Mert minig veszekedtek!” — felelt öszintén a lengyel.

József főherczeg fumei birtokát

80 ezer forintért vette meg Vranjacyin Simonól. A főherczeg által vásárolt birtoknak, mely kétemeletes lakóházon és melléképületeken kívül csupa örökzöld fákkal és egyéb növényekkel beültetett parkból, ezenkívül még gyepek és erdős részekből áll, jó karban tartás tekintetében aligha akad párja a fumei campagné között. A főherczegi család megérkezésével december hó első felében fogja megörvendeztetni Fiumét. A főherczegi család Klotid főherczegné és Fiuméba fogfjünni.

Izonyu vihar dühöngött a mult

héten Hollandiában. Rotterdam háromnegyedét a víz elöntötte, Komingshaven, Schevingen, Landwort és Hellevoetből több mint 20 hajótörést jelentettek. Az Amsterdam és Rotterdam közt közlekedő vonat 7 órai késedelmel szenvedett az ellenkező szél miatt. Gochnál pedig egy gyors vonatot a sinekről a szomszéd folyóba sodort a szélvész.

Hírek Gödöllőről. A királyné távol-

létét felhasználta arra, hogy a régi ugynevezett kasznársági udvarban ugrató akadályokat készítsenek. Egy e szakmában jártas

angolt biztak meg a készíttéssel. Az ugratók széles árkokból fognak állani, mindkét oldalon eleven sővényvel. A ugratókat ő felsége a királyné fogja használni. A király Gödöllő mezőváros előjárósága után bekérte az öt gödöllői legközelebb leégett polgár kárainak kimutatását, melyek biztosítva nem voltak. Az öt polgár kára 4175 frt. Valószínű, hogy a király magánpénztárából ezeket a károkat nagy részben fedezni fogja. — A királynak jelenleg négy magyar szerszamba fogott pejlovaot idomítanak. Ezeket a lovakat vadászfogatban fogják használni. Csak a kár, hogy német kocsis idomítja a négy jövérü erdélyi lovat. — A királyné czirkuszába e napokban függesztették ki Lotz jeles képét „A kisbéri ménes“-t.

Közgazdaság.

Husarak megállapítva s bejelentve 1881. nov. 2-től 9-ig következők: 48 kr Szentessi Istvánfalvi piac, 2-ik székben, Nagy Józsefuél piac, 3-ik székben és az első kóser-székben a piacon. Minden többi bejelentett mésszárakban pedig 46 kr. Debreczen, 1881. nov. 1. Debreczen város kapitányi hivatala.

Piaczi árak okt. 2-án.

Table with 2 columns: Item and Price. Items include 1 hectoliter buza (8.30-8.94), 1 kétszeres (6.18-6.82), 1 rozs (5.48-6.10), 1 árpa (2.94-3.58), 1 zab (2.44-2.94), 1 tengeri (3.58-4.06), 1 köles (4.88-5.54), 1 köles kása (10.57), 1 száak burgonya, 50 kilog. (1.50), 100 killo szalonna (66, 67, 68), 100 killo háj (70, 71, 72).

Köbányai sertesüzet

A serteskereskedelmi csarnok távirati jelentése. — nov. 1. Az üzlet csendesen folyt. Magyar öreg nehéz 56-57 kr, fiatal nehéz 58-58 1/2 kr, közép 57 1/2-58 kr, könnyű 58-58 kr, szedett közép 56-56 1/2 kr, könnyű 55-56 kr, romániai bakonyi nehéz 58-58 1/2 kr átmeneti, közép 57 1/2-58 kr átmeneti, könnyű 57-57 1/2 kr átmeneti, eredeti nehéz 56 kr átmeneti, könnyű 55 kr átmeneti, szerbiai nehéz 59 kr átmeneti, közép 57 1/2 kr — átmeneti, könnyű 57 kr átmeneti. — Az árak páronként 45 kil. és 4 1/2 levonással kilogrammonként értendők, romániai és szerbiai serteseknél, melyek mint átmenetiek adtak el, a vevőnek páronként 4 arany frt vámteljen megterítetik.

A méhek oltalmazása télen át.

A téli hideg viharoknak a méhekre nagy hatása van s valahányszor csak ily vihar tör ki, a kasban mindig nagy mozgalom uralkodik. Nem kevésbé veszélyes a méhek gyöngye légző szerveire nézve a hideg sűrű köd sem, mely télen és ősszel oly gyakori; a köd ugyanis a légnylásokba behatolva, nemcsak azok légutait zárja el, s okoz nehézlézt, de a kas falait és a sejtiket is megnedvesíti, a mi a száraz helyet kedvelő átlakák egészségére igen ártalmas. A vihar és köd azonban, ha hosszú csatornán hatolnak a kasba erejüket vesztik és a méheknek bajt nem okoznak. Ezen alapszik a köpü elé az apró előkamrácskák alkalmazása, melyek deszkából vannak készíttve, 10 cm. hosszúságúak, 1 1/2 cm. magasak s 10 cm. szélesek. E kis kamra úgy állítatik a kas elé, hogy nyílása a kaséval pontosan összeesék s aztán szeggel erősítettetik meg. A kas nyílása elé két bádogg szelet szögeztetik, ezek feladata az egerek bejutását megakadályozni. Ezen berendezés mellett a méhek télen is szabadon járhatnak ki a kasból, továbbá a téli nap sem süthet a kas nyílására s a méhek folyvást sötétben maradhatnak; e kis kamrácska mgzórti a vihar erejét s meggátolja a köd bejutását. Télen át minden kas nyílása elé kellene tenni egy ilyen kamrácskát, mert ez képes az egész kas népet az eldögléstől megvédeni.

Magyarország áruforgalma Ausztriával és más országokkal.

Az országos magyar statisztikai hivatal már az augusztus hóra szóló áruforgalmi statisztikát is összeállította és ebből kivesszük, hogy az összes behozatalt augusztus 26.493,419 frtnyi értéket képviselt, a kivitel ellenben 34.291,961 forintot, e szerint kiviteli többletünk 7.798,542 ft tesz ki. Ausztriából volt a behozatal 20.478,183 frt, más országokból 6.015,286 frt, a kivitel volt Ausztriából 22.217,636 frt. értékű, más országokból 12.064,325 frt. Az áruforgalmi statisztikából szóló kimutatások már négy hóra terjednek ki és ha e négy hóra szóló eredményeket összehasonlítjuk, a következőket fogjuk nyerni:

Table with 2 columns: Month and Value. Months: május (17.166,675), június (18.059,186), július (22.898,057), augusztus (26.493,419).

Az egyes országokra felosztva a behozatal és kivitel értékét aug. havában a következő táblázat mutatja.

Table with 3 columns: Country, Behozatal, Kivitel. Countries: Ausztria (20.478,183 / 22.227,636), Németország (1.990,071 / 5.555,096), Svajcz (14835 / 762,251), Olaszország (2.030,283 / 978,863), Franciaország (22,640 / 2.148,005), Spanyolország és Portugalia (250 / 236), Belgium, Holland (8,453 / 194,815).

Table with 3 columns: Country, Value, Value. Countries: Nagybrittania (618,162 / 752,574), Svéd-, Norvégország, Dánia (— / 75), Oroszország (88,510 / 115,684), Bosznia és Hercegovina (420 / 280,354), Románia (827,028 / 569,202), Szerbia (214,608 / 389,589), Balkán félsziget (102,170 / 363,515), Más államok (97,365 / 4.065).

Összesen: 26.493,419 34.291,961 E statisztikai táblázat szerint a forgalom oroszlan része Ausztriára és utána Németországra esik. Jelentékenyebb paszsziv kereskedelmet csakis Olaszországgal, Romániával és a fenti táblázatban más államokkal jelölt, de névleg fel nem sorolt egyéb államokkal üzdünk, míg a többi államokkal üzdött kereskedelmünk többé-kevésbé aktív. A behozatal főleg gyarmatárak, fémárak és a kivitel nyersterményekből áll, mfnt ezt az alábbi táblázat is mutatja.

Gyarmatárak és déli gyümölcs bevétel 1.575,163 forint kivitel, 527215 frt. Dohány és dohánygyártmányok bv. 166,130 kv. 956,172 ft. Kerti és mezei termények bv. 969,263 ft. kv. 16,512,540 ft., Állatok és állati termények bv. 699,687 ft. kv. 6,171,829 ft., Zsiradék és zsiros olajok bv. 370,728 ft. kv. 407,956 ft., Italok és eledelek bv. 380,470 ft. kv. 1,102,480 ft., Tüzelő, építő és műanyagok 529,480 ft. kv. 1,699,606 ft., Gyógy és vegyszer bv. 620,815 ft. kv. 176,489 ft., Szővő és kötőanyagok és fonalak bv. 1,094,749 ft. kv. 2,455,673 ft., Szőtt és kötött áruk, ruházatok és pipereárak bv. 12,381,706 ft. kv. 1,159,164 ft., Sörte, hánacs, nád, papiros áruk, bv. 404,491 ft. kv. 188,314 ft., Kaucsuk, bőr és szűcsárak bv. 1,766,838 ft. kv. 334,771 ft., Fa-, üveg-, kő-, csont-, agyagárak bv. 840,517 ft. kv. 464,553 ft., Fémek és fémárak bv. 2,478,624 ft. kvitel 636,011 forint, Kocsik, számok és hajók bevétel 13,120 forint, kivitel 15,095 forint, Mű és hangszerek, gépek és apró áruk b. v. 1,059,967 frt, k. v. 227,823 frt, Konyhasó, vegy és gyuszerek b. v. 962,715 frt., k. v. 730,545 frt. Irodalmi és műtárgyak b. v. 118,100 frt, k. v. 29,492 frt. Hulladékok b. v. 44,956 frt, k. v. 495,233 frt. Összesen b. v. 26,493,419 frt, k. v. 34,291,961 frt.

Hizommarha-kiállítás Bécsben. Az ez évi kiállítással elért eredmények arra indították a bécsi gazdasági együletet, hogy a hizommarha-kiállítást állandósítsa és így elhatározta, hogy a jövő 1882. évi márczius hó 31. és april hó 1 és 2 napján Bécsben ismét megtartja e kiállítást. Tekintettel a bécsi huspincsnak a mi e nembeli terményeinkre kiható fontosságra, bizlalással foglalkozó gazdaközönségünk igen célserüen cselekszik, ha e kiállításra készülv, ott méltán meg fog jelenni és ezzel is igyekszik magának meghódítani a fogyasztókat, illetve a kereskedőket.

Legujabb.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai.

(A Magyar távirati iroda eredeti sűrgönyei.)

Nagy-Enyed nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) A pótválasztáson D á r d a y Sándor szabadelvű párti képviselővé választott.

Bécs, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) Ó Felsőge Taaffe grófhöz intézett kézirátával november 14-ére összehívja a Reichrathot.

Róma, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) Az olasz királyi pár meggérkezett Monzába.

Milano, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) Depretis választói előtt és Stradellában az uralkodók bécsi találkozásáról beszédet fog tartani.

Serajevo, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) Francia Olasz és Oroszország lemondottak a Boszniaiban gyakorlandó consuli bíráskodásról.

Vashington, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) Egy elmezavart ember kezében hétcsövű revolverrel a fehér ház előtt megjelent és bebocsátást kért, Heves ellenállás után végre elfogták.

Graudencz, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) Dirschheuból jövő személy vonat Brombergből jövő tehervonattal összekötözték. A mozdonyvezető lábái szétzuzattak, a kocsi vezető meghalt és többben megsebesültek.

Páris, nov. 2. (Érk. d. u. 2 ó.) A francia és olasz kereskedelmi szerződés megkötése majdnem befejezvék.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

II. bérlet. 5. szám. Csütörtökön, nov. 3 án másodsor adatik:

A tiszt urak a zárdában.

Uj operette 3 felv.

Feljelő szerkesztő: Kutasi Imre. Főszerkesztő: Vertes Arnold.

